

MARTIJN **ASLANDER**
& FRANK **MEEUWSEN**

VERDER — MET — OBSIDIAN

EINDELIJK GRIP OP JE EIGEN INFORMATIE

VANDUUREN
MEDIA

Verder met Obsidian

**Martijn Aslander
Frank Meeuwsen**

VANDUUREN
MEDIA

ISBN: 978-94-6356-425-0
NUR: 991, 801
Trefw.: kennismanagement

Omslagontwerp: Bruggn Design, Purmerend
Opmaak: Van Duuren Media, Culemborg/Barcelona
Druk: Veldhuis Media, Meppel

Eerste druk: februari 2026

Dit boek is gedrukt op een papiersoort die niet met chloorhoudende chemicaliën is gebleekt. Hierdoor is de productie van dit boek minder belastend voor het milieu.

Copyright © 2026 Van Duuren Media B.V.

Van Duuren Informatica is een imprint van Van Duuren Media B.V.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voorzover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j° het Besluit van 20 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht. Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatie- of andere werken (artikel 16 Auteurswet 1912), in welke vorm dan ook, dient men zich tot de uitgever te wenden.

Dit boek is samengesteld met behulp van AI. Ondanks alle aan de samenstelling van dit boek bestede zorg kan noch de redactie, noch de auteur, noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor schade die het gevolg is van enige fout in deze uitgave.

Inhoud

Voorwoord	9
Waarom een vervolg?	10
Twee auteurs, twee perspectieven	11
Hoe je dit boek het beste kunt gebruiken	12
1 Ordeningsprincipes	15
PARA – de motor voor projecten	16
Zettelkasten – inzichtsmachine met discipline	18
ACE – de link-eerst filosofie	19
Waarom een hybride systeem?	21
Welk systeem kies jij?	23
Valkuilen met je systeem	25
Tot slot: inhoud wint altijd	26
2 Visueel denken met Canvas en Excalidraw	27
Wanneer lineair denken vastloopt	27
Wat is visueel denken en wanneer gebruik je het?	28
Canvas in de praktijk	31
Excalidraw in de praktijk	34
Wanneer gebruik je wat?	38
Waar te beginnen?	39
Experimenteer deze week	42
3 Grafiekweergave: web van verborgen kennis	43
De uitvinding die maar half werd geïmplementeerd	43
Obsidian werkt een beetje zoals ons brein	45
Wat je ziet als je de grafiekweergave opent	45
Globaal en lokaal: twee manieren van kijken	47
De verborgen kennis in je Obsidian-kluis	48
Zo ga je aan de slag	48
Wanneer open je de grafiek?	52
Wanneer een grafiek niet het juiste gereedschap is	54
Probeer dit vandaag	55
Regelmatig onderhoud loont	55

4	Werkbladen: context wisselen voor gevorderden	57
	De verborgen kosten van contextwissel	58
	Ingebouwde versus communityplug-in	59
	Het dagnotitieprobleem	60
	Mijn werkbladen	60
	Visueel onderscheid per werkblad	61
	Inspiratie van anderen	62
	Wat werkbladen wel en niet onthouden	62
	Werkbladen van buitenaf gebruiken	63
	Aan de slag	63
	Van handig naar onmisbaar	64
5	Taken	65
	De ontdekking	65
	MIT, taak en intentie	67
	Hoe Obsidian dit faciliteert	69
	Afgerond	70
	Je systeem onderhouden	73
6	Je lees- en researchmateriaal in Obsidian	75
	Wat een clip anders maakt dan een bladwijzer	76
	Web Clipper: waarom de officiële versie alles veranderde	77
	Hoe je clipt: van volledig tot precies	78
	Highlighten: van passief lezen naar actief selecteren	78
	Metadata: je clips doorzoekbaar maken	79
	Sjablonen: verschillende bronnen, verschillende behandeling	80
	Interpreter: Al voor wie dat wil	81
	Hoeveel clips is te veel?	81
	Andere routes naar je kluis	82
	Workflows die werken	82
	Offline en privé	83
	Praktisch aan de slag	84

7	Slim data en informatie importeren	85
	Waarom zou je zo veel data willen importeren?	86
	Ik stopte mijn bloeddrukdata in mijn dagnotities	88
	Van CSV naar notities: hoe het werkt	89
	Zelf een script gebruiken	90
	Vier voorbeelden die verder gaan dan bank	93
	De juiste metadata maken het verschil	95
	Tips voordat je begint	96
	Patronen ontdekken met AI	96
	Wat kun je met geïmporteerde data?	97
	Data-import geeft nieuwe inzichten en vaardigheden	97
	Links	98
8	Dataview en DataviewJS	99
	Wat Dataview eigenlijk doet	99
	Taal voor slimme vragen die je wilt bewaren	100
	Waarom dit ertoe doet, ook nu Bases bestaat	102
	Wanneer welke aanpak	102
	Meer dan frontmatter: inline velden	104
	Querytypen	105
	Impliciete velden	106
	De sprong naar DataviewJS	107
	Praktische lessen	110
	Begrip versus gebruik	110
	Dataview en AI	111
	Verder leren	112
	Tot slot	112
9	Bases	113
	Wat Bases anders maakt	114
	Opruimen wat rondzwerft	115
	Onverwachte ontmoetingen met notities	118
	Bases versus Dataview	121
	Wat ik nog mis in Bases	122
	Hoe begin je?	123
	Ter afsluiting	125

10 Informatie en bestanden exporteren en delen	127
Markdown is geen eindformaat	128
De simpelste methode is vaak de beste	128
Exporteren naar PDF	129
Exporteren naar Word	130
Check voor je verstuurt	130
Meerdere notities combineren	131
Exporteren naar een website	132
De kern	133
11 Digitale hygiëne	135
Query's als onderhoudssysteem	136
Metadata als fundament	141
Je kluis veiligstellen	142
Plug-ins onder controle	144
Grote schoonmaak	145
Tot slot	146
12 Leren van anderen	147
Muhammed Ali Kilic – Goud in je notities	147
Marieke van Vliet – Ik ben intentioneel lui	154
Leren van anderen	162
13 Slotwoord	169
Index	173

Orderingsprincipes

Dit hoofdstuk vergelijkt drie systemen uit Franks eigen ervaring: PARA, Zettelkasten en ACE. Het laat zien waarom de meeste mensen ze uiteindelijk combineren. De kernboodschap: het systeem moet de inhoud dienen, niet andersom.

Toen ik Tiago Fortes PARA-methode tegenkwam, klikte er iets. Die scheiding tussen projecten, areas en resources – dat was wat ik zocht. Niet omdat mijn kluis (*vault*) chaotisch was, maar omdat ik geen duidelijke plek had voor verschillende soorten werk.

Projecten met deadlines. Areas die aandacht vragen maar geen eindpunt hebben. Resources vol met interessante dingen die ergens moeten leven. Ik implementeerde PARA en het werkte. Voor een tijdje.

Tot ik merkte dat mijn Resources-map een verzamelplaats was geworden. Ik had allerlei artikelen verzameld over onderwerpen die me interesseren. Boekquotes uit biografieën, non-fictie en mooie zinnen uit romans. Mijn oude blogposts. Journaling entries van de laatste vijftien jaar.

Ergens daar zitten verbindingen die ik nog niet zie. Een annotatie uit een biografie linkt waarschijnlijk aan een artikel over creativiteit. Een quote over het vroege internet hangt samen met een blogpost van tien jaar geleden. Maar zolang ze los in mappen staan, blijft die waarde onzichtbaar.

PARA regelt projecten perfect. Maar het geeft geen antwoord op “hoe bouw ik kennis op uit al die losse stukken?” Klinkt dat herkenbaar voor je?

Veel kluizen gebruiken een hybride systeem. Niet omdat gebruikers besluiteloos zijn, maar omdat pure systemen blinde vlekken hebben.

PARA regelt de uitvoering maar vind ik minder goed in kennis-opbouw. Zettelkasten bouwt inzichten maar geeft geen project-structuur. ACE's flexibiliteit kan overhead geven zonder grenzen.

PARA – de motor voor projecten

PARA organiseert op basis van actiegerichtheid: wat moet er uiteindelijk met de notities gebeuren? Deze vier mappen vormen de basis:

- **Projects:** werk met deadlines en eindproducten
- **Areas:** lopende verantwoordelijkheden zonder eindpunt
- **Resources:** referentiemateriaal en interessante onderwerpen
- **Archives:** voltooide projecten en inactieve zaken

Het idee heeft een sterke link met *Getting Things Done* van David Allen. Jouw antwoord op “wat moet ik met deze notitie?” bepaalt waar iets thuishoort. Een project heeft een deadline. Een area is meer voor onderwerpen die doorlopend aandacht vragen (gezin, gezondheid, vrienden). Een resource is referentie voor je projecten. En het archief is alles wat je niet meer direct nodig hebt.

Waarom PARA populair is

Mappen zijn intuïtief. Iedereen begrijpt dat de map Projecten projectnotities bevat. Je hebt geen complexe linkdiscipline nodig, geen Maps of Content en geen beslissingen over hoe atomisch een notitie moet zijn.

Het werkt in elke tool, zoals Evernote, Apple Notes of Google Drive. Obsidian voegt links toe, maar mappen blijven de kern. Ik heb in de Documenten-map op mijn Mac dezelfde inrichting van Areas als in Obsidian. omdat het werkt voor me.

De PARA-community is groot, omdat het los staat van welke app je gebruikt. Een PARA-idee voor Notion kan prima bruikbaar zijn voor Obsidian en vice versa. En wat ik zelf merkte, de leercurve is laag. Je bent klaar om te starten na een uurtje mappen instellen en bestanden verplaatsen.

De principes van PARA passen bij projectmanagement. Het werkt voor freelancers met klantenwerk, voor studenten met deadlines en GTD-gebruikers die graag actiegericht werken.

Waar PARA vastloopt

Maar ik merkte dat de categorisatie verwarrend kan zijn. Is fotografie een project of een area? Heeft het een eindpunt of is het doorlopend plezier? Natuurlijk kan een fotografieproject een einddatum hebben, maar hoort de opgedane kennis dan in Resources?

Archive? Ik merkte dat ik er soms over twijfelde en niet een duidelijke keuze wist te maken.

Toen zag ik het belangrijkste probleem: **PARA geeft geen antwoord op kennisopbouw.**

Resources wordt een verzamelplaats. Artikelen, quotes, interessante ideeën stapelen zich op. Maar hoe bouw je daar kennis uit? Hoe zie je verbindingen tussen een quote uit een fictieboek en een artikel over creativiteit?

PARA is een uitstekende uitvoeringsmotor, maar in mijn ervaring niet zo'n goede inzichtsmachine. Zodra je permanente kennis wilt

opbouwen en linken uit losse notities, dan loop je tegen de grenzen aan. Dan heb je iets anders nodig.

Zettelkasten – inzichtsmachine met discipline

De kaartenbakmethode van Niklas Luhmann spreekt voor mij tot de verbeelding. Hij is een Duits socioloog die zo'n negentigduizend notities maakte in zijn leven. Hij publiceerde meer dan zeventig boeken vanuit zijn papieren indexkaarten.¹

De kernprincipes zijn elegant:

- **Atomische notities:** één idee per notitie, herbruikbaar en linkbaar.
- **Veel linken:** verbindingen zijn belangrijker dan categorieën. De map is irrelevant, links creëren betekenis.
- **Emergentie:** inzichten ontstaan uit het netwerk, niet uit planning. Je ziet verbindingen na honderd notities die je niet zag na tien.

Waarom het aantrekkelijk is

Voor kennisopbouw werkt Zettelkasten ideaal. Literatuurnotities uit boeken, permanente notities met eigen inzichten, alles gelinkt tot een web van ideeën. Academische onderzoekers zweren erbij, en schrijvers die herbruikbare bouwblokken willen ook.

Een notitie over barrières voor AI-adoptie kun je hergebruiken in een zakelijk voorstel, een blogpost en een hoofdstuk in een boek. Links maken dat mogelijk zonder bestanden te kopiëren.

¹ www.ernestchiang.com/en/posts/2025/niklas-luhmann-original-zettelkasten-method

Waar het lastig wordt

De discipline is niet niks. Je moet eraan denken om permanente notities te maken en bestaande notities te linken. Besluiten hoe atomisch iets moet zijn vraagt oefening, en literatuurnotities verwerken tot permanente notities kost tijd. Drie tot vier uur per week is niet ongewoon, en niet iedereen heeft die tijd of wil die investeren.

De eerste zes maanden zijn frustrerend, omdat je veel werk verzet maar weinig zichtbaar voordeel ziet. Pas na een half jaar ontstaan de netwerkeffecten waar Zettelkasten om bekend staat. Na een jaar zie je de waarde, maar tegen die tijd zijn veel mensen al afgehaakt.

Dan is er nog de verleiding om perfect te willen zijn. Je kunt dertig minuten besteden aan beslissen of je een notitie moet splitsen, of geforceerde verbindingen maken omdat het moet. De grafiekweergave kan je hier bij helpen, mits je deze goed filtert en groepeert.

Voor academische onderzoekers is Zettelkasten perfect, net als voor schrijvers die een kennisbank opbouwen. Maar voor project-gestuurd werk met deadlines is het te veel overbodige ballast.

ACE – de link-eerst filosofie

ACE komt van Nick Milo, de Amerikaanse PKM-expert achter *Linking Your Thinking*. Het framework organiseert rond drie ruimtes:

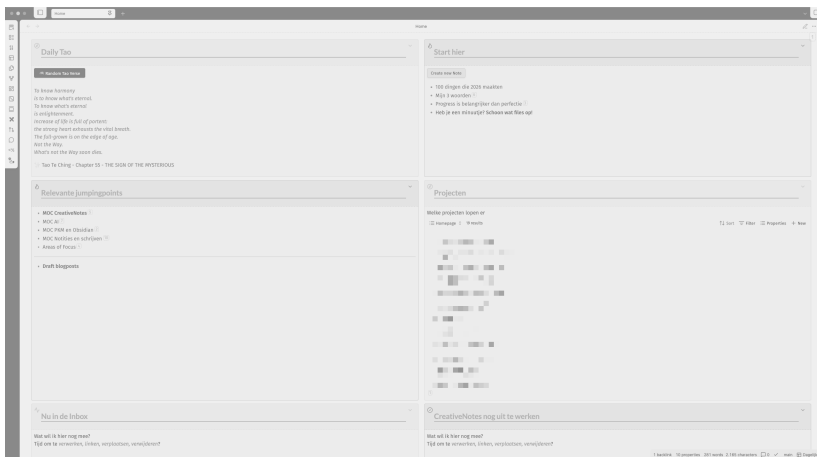
- **Atlas:** kenniskaarten en onderwerpindexen
- **Calendar:** dagelijkse notities en journalen
- **Efforts:** actieve projecten

Zijn filosofie is heel helder: links zijn belangrijker dan mappen. Notities leven gelijktijdig in meerdere contexten zonder dat je bestanden hoeft te verplaatsen.

MoCs als structuurlaag

Een MoC (Map of Content) is een handmatig beheerde indexnotitie. Het lijkt op een doorverwijspagina van Wikipedia waar je gereleateerde notities verzamelt. Een "AI-MoC" bevat links naar notities over machine learning, AI-ethiek en praktische toepassingen. Een "Gezondheidszorg-MoC" linkt naar medische innovaties, health tech en persoonlijke gezondheidsnotities.

Hier zie je de MoC/Homepage van Frank op een gegeven moment.

Zijn startpagina bestaat uit inspirerende teksten, snelle links naar relevante notities, projectbestanden en andere Maps of Content. Zo is dit een springplank naar andere relevante onderwerpen, wat met de tijd kan wisselen. Het handige is dat dezelfde notitie in meerdere MoCs kan leven. Een notitie over AI in de gezondheidszorg link je met wikilinks vanuit zowel de AI-MoC als de Gezondheidszorg-MoC. Zo krijg je context vanuit beide perspectieven zonder bestanden te kopiëren.

Waar het lastig wordt

MoCs vereisen onderhoud. Je moet ze bijhouden, nieuwe notities toevoegen en verouderde links opruimen. Bij tien tot vijftien MoCs is dat nog te doen, maar boven de vijftig MoCs wordt het een last. Veel MoCs raken verouderd en worden niet meer bijgewerkt.

De Calendar-map voegt vaak weinig toe omdat de Dagnotitie-plugin in hetzelfde doet. En de Efforts-ruimte overlapt met PARA's Projects, waardoor mensen zich afvragen wat het verschil is.

ACE past goed bij creatieve schrijvers die verhaallijnen en personages door elkaar willen weven, en bij onderzoekers waar onderwerpen evolueren en grenzen verschuiven. Voor projectgestuurd werk met heldere deadlines voelt het geforceerd aan.

Nick Milo's basisconcepten kun je gratis leren via YouTube en blogposts en zijn zeker de moeite waard. Het principe van een MoC kan helpen voor je om structuur en inzicht in je notities te krijgen, maar vaak voor een overload aan indexpagina's.

Waarom een hybride systeem?

Veel kluizen die al langer bestaan gebruiken een hybride systeem, waar concepten uit verschillende frameworks zijn samengevoegd tot iets nieuws, iets eigens. Dat is geen besluiteloosheid, maar pragmatisme. Elk systeem kent blinde vlekken die je pas ziet als je kluis groeit.

PARA regelt projecten perfect, maar geeft geen antwoord op kennisopbouw. Waar stop je permanente inzichten die niet bij een specifiek project horen? Resources wordt een verzamelplaats die steeds voller raakt maar nooit structuur krijgt.

Zettelkasten bouwt kennis op door links en atomische notities, maar geeft geen structuur voor projecten met deadlines. Je hebt honderden permanente notities over interessante onderwerpen, maar waar plan je het werk dat volgende week af moet?

De meest voorkomende combinatie is PARA plus Zettelkasten. Mappen voor projectuitvoering, links voor kennisopbouw.

Hoe dat eruitziet

Je PARA-mappen regelen het tijdelijke werk. Projects voor klantprojecten en deadlines. Areas voor lopende verantwoordelijkheden. Archives voor voltooide zaken. Daarnaast heb je een Zettelkasten-map voor permanente notities.

Een projectnotitie voor een klant linkt naar permanente notities over principes van verandermanagement, barrières voor AI-adoptie en praktische implementatiestrategieën. Die permanente notities blijven in je Zettelkasten staan, herbruikbaar voor de volgende klant. Het project wordt gearchiveerd na voltooiing, maar de kennis blijft beschikbaar.

Zo bouw je een kennislaag op die meerdere projecten overstijgt. Inzichten die je tijdens het ene project opdoet, linken naar notities die je bij een ander project hebt gemaakt. De verbindingen ontstaan vanzelf als je blijft linken.

Mijn eigen evolutie

Zo werk ik er ook naartoe. PARA is voor mij de basisstructuur van projecten en areas, maar daarnaast wil ik mijn Resources en Archives omvormen tot iets wat meer op Zettelkasten lijkt. Al die artikelen, boekquotes en oude blogposts verdienen meer dan alleen een map waar ze stilletjes liggen te wachten.

Ik wil ze linken aan actuele projecten. Ik wil verbindingen zien tussen een biografie van Steve Jobs en een artikel over het indieweb. Die waarde zit er al, maar zonder links blijft die onzichtbaar.

Het duurt even om dat op te zetten. Je moet eraan wennen om permanente notities te maken en te linken. Maar het alternatief is een Resources-map die blijft groeien zonder dat je er ooit iets mee doet.

Een hybride systeem combineert het beste van beide: structuur waar je die nodig hebt, flexibiliteit waar kennis moet groeien.

Welk systeem kies jij?

De keuze hangt niet af van welk systeem het beste is, maar van waar jouw pijn zit en hoe je werkt. Neem de volgende stappen

Stap 1: Hoe groot is je kluis?

Onder de tweehonderd notities heb je nog geen systeem nodig. Mappen en zoeken volstaan, en een systeem kost meer tijd dan dat het oplevert.

Met meer dan tweehonderd notities wordt chaos voelbaar. Je mist notities, je weet niet meer waar dingen staan en categorisatie voelt willekeurig. Begin dan met basis-PARA: een map voor Projecten, een voor Areas, een voor Resources en een voor Archief. Voeg een Inbox toe voor vlugge notities die je later verwerkt, want dat voorkomt dat je vastloopt in beslissingen tijdens het vastleggen.

Boven de duizend notities mis je waarschijnlijk een kennislaag. PARA regelt je projecten en areas, maar Resources blijft een verzamelplaats die steeds voller raakt zonder structuur. Voeg dan een Zettelkasten-map toe voor permanente notities die je wilt linken en

hergebruiken over projecten heen. Neem hier de tijd voor om het langzaam op te bouwen.

Stap 2: Wat voor werk doe je?

Heb je projectgestuurd werk met deadlines, klanten en duidelijke opleveringen? Dan past PARA bij je omdat het op actiegerichtheid sorteert.

Onderzoek en schrijven zonder strikte deadlines, waar je kennis opbouwt en verbindingen legt tussen ideeën, past beter bij Zettelkasten omdat het op links en inzichten focust. Academisch onderzoek, boeken schrijven en langetermijnkenniswerk vragen om flexibiliteit.

Als je beide doet werkt een hybride vorm het best. Projecten die kennis opleveren en kennis die in projecten wordt gebruikt, dat is waar consultants die expertise opbouwen en schrijvers die onderzoeken en produceren elkaar vinden.

Stap 3: Begin simpel, groei organisch

Start de eerste drie maanden met alleen mappen. Projecten, Areas, Resources, Archief... meer heb je niet nodig. Begin wel met linken als gewoonte: link dagelijks een paar notities aan elkaar voor lage overhead maar groot voordeel.

Evalueer na drie tot zes maanden waar eventuele pijn zit. Verwarring over categorisatie, moeite met terugvinden of behoefte aan kennisopbouw die verder gaat dan losse notities? Voeg dan structuur toe op basis van echte pijn, niet op basis van theorie. Blijf zes maanden bij je keuze voordat je wisselt, want systemen hebben tijd nodig om te stabiliseren.

Valkuilen met je systeem

De eerste valkuil is systeem-hoppen. Elke paar maanden reorganiseren omdat je het perfecte systeem zoekt. Ik heb het zelf meegemaakt.

Mijn systeem is opgebouwd uit stukjes die ik her en der heb gevonden. Ideeën die ik zag bij de Digitale Fitheid Meetups, handige scripts die ik bij anderen zag in hun kluis, concepten die ik tegenkwam in blogs en video's. Na een tijdje wist ik niet meer precies welke systemen ik aan het gebruiken was en liep alles door elkaar.

Je gaat dat perfecte systeem niet vinden. Net zoals jij verandert, verandert je systeem met je mee. Dat is normaal en zelfs wenselijk. Maar als je elke twee maanden opnieuw begint, geef je systemen geen kans om te werken.

De grootste valkuil is dat het systeem belangrijker wordt dan de inhoud. Eerst een perfect systeem opzetten en je dan pas over de inhoud druk maken. Tien uur bezig met tweaken van mappen, plug-ins en workflows, en twee uur aan het schrijven van notities. Veel mensen maken zich daar schuldig aan, inclusief mezelf. Ik weet inmiddels wel beter, maar als je systeem eenmaal staat, blijf er dan bij. Ga niet constant alles aanpassen en vernieuwen. Het kan geen kwaad om eens in de zoveel tijd je systeem stukje bij beetje te herzien en bij te sturen. Maar houd het daarbij. Gooi niet plots het roer om als je een paar keer iets niet kunt vinden.

Het probleem is dat je een perfect systeem kunt bouwen voor nul notities. Maar een systeem zonder inhoud is waardeloos. Beter een rommelige kluis met waardevolle notities dan een perfect georganiseerde kluis met niets erin.

Begin simpel. Voeg complexiteit toe als pijn ontstaat, niet preventief. Een paar mappen en een gewoonte om te linken brengt je verder dan een perfect uitgedacht systeem dat je nooit gebruikt.

Tot slot: inhoud wint altijd

Geen enkel systeem is perfect. PARA, ACE en Zettelkasten hebben allemaal blinde vlekken. Daarom combineren veel mensen het beste van meerdere systemen. De juiste keuze hangt af van hoe je werkt. Projectgestuurd met deadlines vraagt om PARA. Kennisopbouw zonder tijdsdruk past bij Zettelkasten. En als je beide doet, combineer je ze. Maar belangrijker dan welk systeem je kiest, is dat je überhaupt begint met notities maken. Een systeem is een middel, geen doel. Het moet de inhoud dienen, niet andersom.

Huiswerk voor dit hoofdstuk

- **Stap 1: Kies voor PARA of ACE en stel je systeem in.** PARA? Maak mappen met Projecten, Areas, Resources en je Archief. ACE? Drie mappen, Atlas, Calendar en Efforts.
- **Stap 2: Voeg een Inbox toe.** Voor vlugge notities die je later verwerkt. Dit voorkomt beslisverlamming tijdens het vastleggen.
- **Stap 3: Begin met linken.** Link dagelijks minimaal twee tot drie notities aan elkaar. Het hoeft niet perfect, begin en zie wat er gebeurt.
- **Stap 4: Evalueer over drie maanden.** Mis je een kennislaag? Voeg Zettelkasten toe. Wil je meer flexibiliteit? Probeer MoCs. Groei op basis van echte pijn, niet op basis van theorie

Het is normaal dat je systeem verandert naarmate jij verandert. Wat werkte bij tweehonderd notities, werkt misschien niet bij tweeduizend. Zo hoort het ook.

Het systeem mag rommelig zijn zolang de inhoud waardevol is. Een chaotische kluis met duizend interessante notities wint het van een perfect georganiseerde kluis met vijftig nietszeggende notities.

Schrijf meer. Organiseer minder. Link betekenisvol.